

Thomas Arabo, tingmaður:

Vit eiga at fáa eina góða samferðsluæðr úr miðstaðarøkinum og vestur í Vágar!

Fyri at fáa eina góða samferðsluæðr úr miðstaðarøkinum og líka vestur í Vágar er í fyrsta lagi neyðugt at fáa berg-holið ígjøgnum millum Kaldbaksbotn og Oyrareingir.

Harnæst eiga vit at kanna møguleikan at fáa fast sam-band um Vestmannasund við tunnilsgerð.

Um somu tíð eigur at verða kannað, hvat tað kostar at leingja flogvøllin í Vágum, soleiðis at samferðsluæðrin við útheimin eisini verður í lagi.

Hetta sigur Thomas Arabo, tingmaður m.a. í greinini niðanfyri.

Hin 5. oktober 1986 varð eg boðsendur til fundar í Sandavági. Stigtakarar til fundin vóru felagskommunurnar í Vágum. Luttakarar á fundinum vóru umboð fyri hesar kommunur og umboð fyri Vestmanna bygðarráð, Kvivikar bygðarráð og lögtingsmenn fyri Vágoyinna og Norðstreym. Harafturat luttók Tordur Niclasen á fundinum.

Umboð fyri felagskommunurnar lögdu fram eitt rættiliga væl gjøgnumarbeiðt uppskot við víkjandi sambandi um Vestmannasund. Allir møguleikar vóru kannaðir — brúgv, byrging og tunnil.

Tosað varð aftur og fram um, hvørjar loysnir kundu nýtast.

Umboð fyri kommunurnar í Norðstreymi (Kvivik og Vestmanna) søgdu beinanvegin, at teir gingu ímóti byrging, so tann møguleikin varð sleptur. Niðurstøðan var so tann, at einasti møguleiki fyri fæstum sambandi um Vestmannasund, sum allir kundu góðtaka, var antin brúgv ella tunnil.

Av hesum báðum møguleikum varð avgjørt at arbeiða víðari við spurninginum um tunnilsgerð um Vestmannasund og skuldu vit lögtingsmenn arbeiða fyri at fáa kenningar settar í verk hesum víðvíkjandi.

Ein tíðarætlan varð lögð fram fyri, hvussu skjótt hetta arbeiði kundi gerast. Minnst meg rætt varð roknað við, at tað kundi verða byrjað at bora tunnil einaferð í 1989.

Eisini var semja um, at skuldi nakað fáast burturúr, skuldi hetta málið við-

gerast í semju millum politiskar flokkar, og felagskommunurnar í Vágum skuldu hava frið at leggja tað fram fyri almenningin. Allir lögtingsmenninir, sum vóru á fundinum, góvu lyfti um, at hetta skuldi ikki gerast til eitt flokspolitiskt mál, tí tað fór bert at skaða.

Um so einki varð gjørt við málið frá politiskari síðu, so varð, sum onkur málbar seg, málið givið politiskt upp fyri skutil.

Vit í samgonguni góvu, sum sagt, lyfti um, at vit vildu ávirka, at forkanningar vórðu gjørdar fyri at vita, um hetta var ein loysn, sum kundi gjøg-

um ferast, soleiðis at grundarlagið fyri endaligari støðutakan kundi vera so gott sum gjørligt.

Sum sagt, ein góður fundur, við tveimum avtalum. Onnur varð, at tað tilfarið, sum varð lagt fram á fundinum ikki skuldi út til pressuna, aðrænn felagskommunurnar í Vágum høvdu havt pressufund um málið. Hin var, at vit skuldu royna at fáa forkanningar settar í verk fyri at vita, um loysnin var tekniskt gjøgnumførlig.

Samferðsluheildin

Í nógv Harrans ár hevur verið tosað um fast samband um Vestmannasund, og tað hevur ofta verið gjørt til láturs, serliga tá

málið á fyrsta sinni kom fram. Tað skulu tó hesir ungu menninir, sum arbeiða fyri felagskommunurnar í Vágum, eiga, at teir hava verið treiskir. Teir hava trúð uppá málið, og teir hava arbeitt ógvuliga álvarsamt við málinum.

Tað er einaferð soleiðis, og tað mugu vit allir verða samdir um, sum koma frá bygðunum, at grundarlagið undir øllum framburði liggur í góðum samferðsluæðrum.

Okkara samfelag er nú einaferð soleiðis háttað, at tað er dyrt at útbyggja samferðsluna — hetta eru stór projekt — og ein er noyddur at byta hetta upp í økir og arbeiða ógvuliga miðvíst fyri at fáa eina heild burturúr tí. Her

